

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

Cap. II. De Ministro Confirmationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

§. II. Materia proxima.

1. **V**ntio ex Chrismate, quæ ab Episcopo per modum, seu figuram Crucis, ipso Episcopi dextero pollice fiat in fronte confirmandi, est materia proxima Confirmationis.
2. Diximus Primo. *Vntio ex Chrismate*, id est ex Oleo & Balsamo benedicto, modo jam explicato. Quanta autem debet esse ejusmodi Vntio? Respond. Quanta sufficit, ut cum illa formari possit Crux sensibiliter in fronte; debet enim verificari forma, quam dicemus eam esse: *Signo te Signo Crucis, & Confirma te Chrismate salutis, &c.*
3. Diximus Secundo. *Ab Episcopo*, intellige de Iure, seu de potestate ordinaria, nam ex concessione Summi Pontificis dicemus mox cap. 2. §. 1. n. 4.
4. Diximus Tertio. *Per figuram Crucis*, nam id requiritur necessitate Sacramenti, propter rationem modo dictam, quia debet respondere formæ: *Signo te Signo Crucis, &c.* Adverte autem hoc signum debere fieri Vntione ipsa: quod certe constat ex usu, & continuato ritu Ecclesiæ.
5. Diximus Quarto. *In fronte confirmandi*, quod etiam esse ex necessitate valoris Sacramenti, docet ipse usus, confirmantque Patres, id in Confirmatione semper exposcentes; & quidem valde congruenter, ut ostendatur, Fideles non debere fidem, & Christi Domini Crucem erubescere.
6. Diximus Quinto. *Pollice dextero*, quod item ex ipso usu ritusque Ecclesiæ perpetuo constat. Noto nihilominus, id non videri ita de necessitate Sacramenti, ut alia manu, aliove digito ejusmodi Vntio exhiberi non possit, quia, (ut advertit G. Hurt. de Confir. diff. 6. vers. Quarto ad minus) non est credibile, Christum Dominum voluisse ex re tam modica valorem hujus Sacramenti dependere.
7. Sed quid? eritne illicitum mortaliter, alia manu, vel alio digito inungere? Respondeo. Ita docet Zambra, de casib. occ. temp. n. 4. cap. 2. d. 1. sed nimis rigide. Quare probabiliter Seraph. Th. V. Confirmatio dicitur diff. 1. cui favere videtur Laym. lib. 5. Tr. 3. cap. 2. num. 5. sine, & alij liberant à mortali, quia non est variatio essentialis, nec in re gravi.
8. Inquires. Ipsone digito immediate debet Vntio fieri, an potest medio aliquo instrumento, v. g. modico gossipio, vel particulæ vel argentea virgula tempore pectus, &c.
- Respondeo. Quoad licitum usum immediate debet fieri, secus esse mortale, ut notat Theologia Seraphica l. c. quia hæc res videtur gravior, quam quod modo dictum est de alia manu, vel digito.
9. Quoad valorem, quid sciendum? Respondeo. Non pauci, ut Suar. Laym. Regin. Dian. alique ap. Leand. de Confir. Tr. 3. §. 12. quibus add. Castrop. d. Conf. d. vn. p. 3. n. 4. docent, invalidum esse hoc Sacramentum, si mediante instrumento fiat vntio, quia impositione manus, à primis Ecclesiæ exordiis, semper collatum esse hoc Sacramentum constat ex Apostolorum usu.
10. Non pauci vero, ut Henr. Vivald. quos citat, sequiturque G. Hurt. de Conf. diff. 4. quibus add. Quintan. de Conf. sing. 3. n. 5. validum esse contendunt, quia ut habet Hurtadus l. c. non est credibile, Christum Dominum instituisse, ut essentia tanti Sacramenti dependeret ab ejusmodi immediate. Quare sicuti potest valide conferri Sacramentum Baptismi, & Sacramentum Extreme Vntionis medio instrumento, & quidem urgente necessitate, v. g. tempore pectus, etiam licite, ita in Confirmatione.
- Neque obstat prædictus Apostolorum usus, nam qui facit aliquid sua manu tenente instrumentum, satis verè, satisque propriè sua manu, atque adeo suæ manus impositione facere dicitur. Hunc tamen, sic confirmatum, esse iterum sub conditione confirmandum, rectè notat Quitanadv. ibidem.

§. III. Forma Confirmationis.

1. **E**x Conc. Flor. in Decr. Fidei sub Eugen. II. in quibus Theologis hæc est Confirmationis forma: *Signo te Signo Crucis, & Confirma te Chrismate salutis, in nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti.*
2. Quæ omnia verba requiruntur ad validum, antiquissimo Ecclesiæ ritu constat.
3. Hæc autem formæ: *Signo te, Confirma te in nomine Patris, & Filij, & Spiritus S. Vel, Signo te Signo Crucis, in nomine Patris, & Filij, & Spiritus S. Vel, Confirma te Chrismate salutis in nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti.* Hæc inquam, formæ, licet ab aliquibus ap. Leand. de Confir. diff. 8. sufficientes existimantur, quæ tamen quæ omittuntur, videntur involui in iis, quæ præciantur; tamen vel id falsum est, vel certe esse incertum an sic sufficiant, inficiabitur nemo. Quare si quævis forte collata fuit Confirmatio, omnino erit sub conditione repetenda.
4. Si vero indicative vel imperativè, (nam & imperativè dicitur, certum est invalidam esse collationem) sic proferat Episcopus, *Signetur servus Christi, factus tuus, &c.* valide Confirmatio conferretur, inter quos enim (à me) sicuti supra diximus de illa forma Baptismi Græcorum *Baptizetur servus Christi, &c.*
5. An licite? Respondeo. Leander d. conf. d. 2. cum Suar. Henr. Dian. alijque ait: id esse mortale illicitum, quia sic fieret contra usum Ecclesiæ: tum latine ut certum est, tum Græce, cui concessum quævis fuit simili modo Baptismum conferre, nunquam in Confirmationem.
6. Nollem tantis Doctoribus me nullius sententiam ritum opponere. Fateor sic peccari ob discessionem à versali Ecclesiæ consuetudine, sed peccati mortale fateri vix possum, quia dum certa, & rata constat, quæ valorem, forma, non admodum gravis ejusmodi variatio mihi esse videtur. Favet mihi Valentia in Bapt. l. c. §. 5. n. 15. supra allatus in simili de Latino qui vntio Baptismo forma Græcorum.
7. Quoniam vero illa eadem invocatio Trinitatis in Confirmatione explicite adhibenda, quæ adhuc in Baptismo, (& quidem satis congruenter, ad significandum fidem, quam in Baptismo recipimus, eandemque Confirmationem esse à nobis propugnandam, idemque ad ejusmodi expressionem, idem dic, quod supra diximus in Baptismo, esse nempe de necessitate Sacramenti Confule S. Th. supra Henr. Suar. ap. Leand. de conf. §. 17. dicentem esse omnium Doctorum.

CAPVT II.
De Ministro Confirmationis.

§. I. Quis ille sit?

1. **O**rdinarium Confirmationis Ministrum esse Episcopum consecratum, firmatum est ipso Baptismi tractationis initio. Superfluum quæstionem hanc tractare.
2. Prima: Quid de Episcopo Hæretico, Deposto, Degradato? Respondeo: Licet cum peccato gravi, non de tamen Confirmationem hi conferrent, quia per hoc non amittunt Ordinis Characterem.
3. Secunda: Si inveniatur aliquis Episcopus qui non acceperit hoc Sacramentum Confirmationis valide, ac licite alios confirmabit? Respondeo. Valide, non licite, quia carentia Confirmationis Consecrationem Episcopalem non impedit. At vero illicite mortaliter docet Tannerus ap. Leandr. de conf. d. 2. quæst. 6. Tenet Leand. l. c. cum Gran. alij agnoscit solum culpam venialem: & merito, quia non videtur gravis deordinatio non confirmatum confirmare.
4. Tertia. Quamvis supra statuerimus, Possibile

committere simplici Sacerdoti Chrismatis consecrationem, potestatem saltem idem Pontifex concedere eidem Sacerdoti, ut is ministret Fidelibus Confirmationem, Chrismate confecto ab Episcopo? Respondeo posse Sacerdoti non vero inferioribus Clericis. Constat id ex usu Ecclesiarum; cum enim inveniamus Summum Pontificem, ad aliquando concessisse, pro certo tenendum est, eum posse: Vnde colligimus Christum Dominum ita instituisse. Sanè sic habet Eug. I. V. in *Decr. Fidei in Conc. Florent.* Legitur aliquando per Apostolicæ Sedis dispositionem ex rationabili, & urgente admodum causa, simplicem Sacerdotem Sacramentum Confirmationis administrasse.

5. Nota illud urgente, nam sine iusta causa, quamvis valida esset concessio, non tamen licita; G. Hurt. de *Conf. diff. 1. 3.* Ex quo constat, item rectè notat, posse id à Summo Pontifice concedi electo, quamvis nondum Consecrato, quia is est actus iurisdictionis. Rectè item addit G. Hurt. ibi *V. si autem concessio non ex parte morte concedentis, quia est gratia facta.*

6. Episcopum, vel alium quempiam Summo Pontifice inferiori, hanc facultatem non posse concedere certum apud omnes est. Vide G. Hurt. cum communis, de *Conf. in ver. Ex quo constat.*

7. Quarta. An hodie sint aliqui Sacerdotes, quibus inveniantur concessa tanta facultas? Respondeo esse, sub quibusdam conditionibus Regulares pro locis Indianum, quod videri à curio potest apud Quintanaduelem de *Confirm. singul. 5. & 6.*

§ II. De obligationibus Ministri Confirmationis, deque solemnitatibus ab ipso servandis.

1. **V**licite Episcopus Confirmationis Sacramentum administrat, debet Primo, versari in statu gratiæ, ut univèrsaliter alibi dictum est.

2. Debet Secundo solum subditis suis illud conferre, idque in propria Diocesi. Ex præsumpto tamen consensu alterius Episcopi, licet alienos in sua eadem Diocesi confirmabit: qui præsumptus consensus solet evenire, quando aliquis Episcopus suum subditum mittit ordinandum ad alterum Episcopum, tunc enim tacitam concedit licentiam, ut ab eodem, si fortè ordinandus non sit confirmatus accipiat Confirmationem, quæ prærequiritur ad ordinationem. Idem puto pro advenis cum Henr. Layman, Castrop. de *Conf. d. vn. p. 9.* & aliis, Episcopus etiam potest alienos fortè existentes, etiam obiter, in sua Diocesi confirmare. In aliena item Diocesi solum potest cum Episcopi proprii, saltem præsumpta licentia, sine qua, si etiam suos confirmaret, peccaret mortaliter & suspensionem ab exercitio Pontificalium incurreret. Ita et Trid. Barbosa 2. p. de *pot. Episc. all. 3. om. 1. 5.* & aliis.

3. Tercio, in Templo debet administrare ex decentia, & ex Rubricis, ante Altare: cæterum potest teste Diana p. 5. r. 4. *resol. 50.* extra Ecclesiam in Oratorio, vel Palatio ipsius Episcopi, & in quocumque loco decenti. Item in quovis die, si ve festo, si ve profesto. Præterea in quacumque hora si ve ante prandium, si ve post illud, quia nec Episcopus conferens, cap. *Vt Jejun. c. Vt Episcopi, de consecr. d. 5.* nec Fidelis, cui confertur Confirmatio, debet ea necessitate esse jejuniis. Quod si jejunium requirat Sac. Textus id, vel est solum ex consilio, vel is Canon contrario usi est jam abrogatus. Ita Suar. *loc. cit. d. 37. sibi. 1. V. Quarto observatum.*

4. Quarto, Episcopus, dum hoc Sacramentum administrat, debet sub obligatione peccati mortalis esse vestitus Pluviali, Mitra, Stola, & cum baculo Pastoralis. Vide Dianam p. 7. r. 10. *resol. 3. 1.*

5. Quinto, Obligatur Episcopus ministrare hoc Sacramentum suis, vel per se, vel per alium Episcopum, quare si longo tempore negligat, peccabit mortaliter. Debet itaque se conferre in templa ad hanc administrationem opportuna, nec expensas itineris petere potest, siquidem propter administrationem Sacramentorum, de-

emim, & sui Episcopatus fructibus gaudet: circa hanc obligationem Episcopi, vide omnino, quæ dicemus mox c. 3. §. 3. n. 2.

6. Denique hujus Sacramenti solemnitates hæc sunt. Primo præsentia Patris, de quo mox separatim, & de his fusi Bellæ 2. 3. de *Confr. Suar. d. 37. de Sac. sibi. 1. & 2.* & Castrop. de *Conf. d. vn. p. ult.*

Secundo, Episcopus modo dicto vestitus exhibet Sacram Vnctionem, formam proferens, &c.

Tercio, confert pacem jam Confirmato.

Quarto, eidem levem alapam impingit, ut ipsum moneat de forti animo in perferendis injuriis pro Christo. Eam autem non impingere nullum esse peccatum, scilicet contemptu, notat rectè Valentia 3. p. *question. 1. 7. 3. sine.*

Quinto, Confirmati frontem vitta linea ligari curat, ne Chrisma de fluat, juxta locorum consuetudinem: quam vittam, propter Chrismatis contactum, ad profanos usus nunquam adhibendam esse, monet Layman, *lib. 5. tract. 3. c. ult.*, sed vel servetur ad similem usum, vel comburatur, & ejus cineres in Sacramentum proiciantur. In nostris locis, statim post peractam Vnctionem, Ministri Episcopi frontem confirmati abstergant, unde ejusmodi vittæ usus non est.

7. Plures orationes ante, & postea recitantur ab Episcopo, &c.

Mutat Episcopus aliquando nomen Confirmati, præsertim si ejus antiquum nomen Gentilitatem sapiat.

8. Cereum accensum in manu Confirmati tradi alicubi consuetudo est.

9. Admonitio, ne Confirmatus discedat ante benedictionem Episcopi, non videtur obligare. Imò in magno concursu expedit discedere, & locum aliis cedere.

Denique debent nomina Confirmatorum, Confirmantis, & Partinorum scribi, ut in posterum sciatur cognatio contracta. Modum hæc scribendi minime tradit Barbosa, de *pot. Paroc. c. 7. num. 16.* Et quidem Parochum sciens, & ex negligentia frequenter, seu plures baptizatos, vel matrimonio copulatos non scribere mortalis peccati condemnat Quintana de *Conf. sing. 1. 1.* Vnde quid simile videtur dicendum de Confirmatis, ut apud dictum auctorem videri potest distinctius.

CAPUT III.

De Subjecto Confirmationis.

1. **S**ubjectum aptum ad validam Confirmationem est persona baptizata cujuscumque conditionis, vel ætatis. Quoad licitum autem usum, quæri solet. Primo de Infantibus. Secundo de Amentibus. Tercio de proximè morituris. Quarto de Adultis, posito semper, quod sint baptizati.

De Infantibus.

Convenientius esse, Infantes confirmari in Infantia docet Leandro de *Conf. d. 4. q. 3.* sed nimis immerito, ita docuit, cum sit longè melius eos regulariter confirmare post adeptum rationis usum, ut hodie praxis Ecclesiarum observat, atque diserte habet Pius V. in *Cath. Rom. 2. p. c. 3. n. 14.* & communiore calculo docent Theologi, scilicet Suar. *disp. 3. c. sibi. 2.* Castrop. de *Conf. d. unic. p. 7. n. 4.* cum Silv. Soto, Bon. Laym. Bar. & aliis. Verba Pii hæc sunt in catechismo; *Possit quidem statim à Baptismo Confirmatio omnibus administrari, sed minus expedit pueris illam conferre ante septennium, licet expectandus non sit annus duodecimus.*

Illud Leandro libentissimè concedimus, rationabili existente causa, posse, & aliquando debere infantem confirmari, ut, si timeatur longa Episcopi absentia, vel brevi Infantem moriturum, vel adsit alicubi consuetudo pro Infantibus. Certè Suar. de *Sacr. d. 55. sibi. 2. vers. Vtraque,* illam